

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 374/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* .....

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 374/02

Sprawa C-413/14 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2017 r. – Intel Corp./Komisja Europejska, Association for Competitive Technology Inc., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) [Odwołanie — Artykuł 102 TFUE — Nadużycie pozycji dominującej — Rabat lojalnościowy — Kompetencja Komisji — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 19] ..

2

2017/C 374/03

Sprawa C-331/15 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 września 2017 r. – Republika Francuska/ Carl Schlyter, Komisja Europejska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji [Odwołanie — Prawo publicznego dostępu do dokumentów instytucji Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie — Wyjątki od prawa dostępu do dokumentów — Ochrona celów dochodzenia — Dyrektywa 98/34/WE — Artykuły 8 i 9 — Szczegółowa opinia Komisji Europejskiej w sprawie projektu normy technicznej — Odmowa dostępu] .....

2

2017/C 374/04	Sprawa C-465/15: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH/Hauptzollamt Duisburg [Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/96/WE — Zakres zastosowania — Artykuł 2 ust. 4 lit. b) — Energia elektryczna wykorzystywana zasadniczo do celów redukcji chemicznej — Pojęcie]	3
2017/C 374/05	Sprawy połączone C-643/15 i C-647/15: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2017 r. – Republika Słowacka (C-643/15) i Węgry (C-647/15)/Rada Unii Europejskiej [Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja (UE) 2015/1601 — Środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Republiki Greckiej i Republiki Włoskiej — Nadzwyczajna sytuacja charakteryzująca się nagłym napływem obywateli państw trzecich na terytorium niektórych państw członkowskich — Relokacja tych obywateli na terytoria innych państw członkowskich — Kwoty relokacji — Artykuł 78 ust. 3 TFUE — Podstawa prawna — Przesłanki stosowania — Pojęcie „aktu ustawodawczego” — Artykuł 289 ust. 3 TFUE — Wiążący dla Rady Unii Europejskiej charakter konkluzji przyjętych przez Radę Europejską — Artykuł 15 ust. 1 TFUE i art. 68 TFUE — Istotne wymogi proceduralne — Zmiana wniosku Komisji Europejskiej — Wymogi ponownej konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz jednomyślnego głosowania w Radzie Unii Europejskiej — Artykuł 293 TFUE — Zasady pewności prawa i proporcjonalności]	4
2017/C 374/06	Sprawa C-6/16: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Egiom SAS, dawniej Holcim France SAS, Enka SA/Ministre des Finances et des Comptes publics (Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Pobór podatku u źródła — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 — Artykuł 5 ust. 1 — Zwolnienie — Dywidendy wypłacane przez spółkę zależną będącą rezydentem na rzecz spółki dominującej niebędącej rezydentem, której bezpośrednimi lub pośrednimi właścicielami są rezydenci państw trzecich — Domniemanie — Oszustwo podatkowe, unikanie opodatkowania i nadużycie podatkowe)	5
2017/C 374/07	Sprawa C-174/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – H./Land Berlin (Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2010/18/UE — Zmienione porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego — Klauzula 5 pkt 1 i 2 — Powrót z urlopu rodzicielskiego — Prawo do powrotu do tej samej pracy lub do pracy równorzędnej lub podobnej — Zachowanie w niezmienionej formie uprawnień nabytych lub nabywanych — Urzędnik kraju związkowego awansowany jako urzędnik w okresie próbnym na stanowisko kierownicze — Uregulowanie rzeczzonego kraju związkowego przewidujące zakończenie okresu próbnego z mocy prawa i bez możliwości przedłużenia z upływem okresu dwóch lat, nawet w wypadku nieobecności wynikającej z urlopu rodzicielskiego — Niezgodność — Konsekwencje)	5
2017/C 374/08	Sprawa C-247/16: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover – Niemcy) – Heike Schottelius/Falk Seifert (Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Pojęcie „umowy sprzedaży” — Brak możliwości zastosowania tej dyrektywy — Brak właściwości Trybunału)	6
2017/C 374/09	Sprawa C-248/16: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Austria Asphalt GmbH & Co OG/Bundeskartellanwalt [Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Koncentracja przedsiębiorstw — Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 — Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i ust. 4 — Zakres zastosowania — Pojęcie „koncentracji” — Zmiana stosunków w zakresie kontroli w istniejącym przedsiębiorstwie, skutek której kontrola ta nie jest już sprawowana wyłącznie, lecz wspólnie — Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa pełniącego w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego]	7

2017/C 374/10	Sprawa C-506/16: Wyrok Trybunału (szósta izba izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – José Joaquim Neto de Sousa/Estado português (Odesłanie prejudycjalne — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Dyrektywa 84/5/EWG — Dyrektywa 90/232/EWG — Kierowca odpowiedzialny za wypadek, w którym spowodował śmierć swojego małżonka będącego pasażerem pojazdu — Prawo krajowe wykluczające odszkodowanie za szkodę materialną poniesioną przez kierowcę odpowiedzialnego za wypadek)	7
2017/C 374/11	Sprawa C-559/16: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann/Brussels Airlines SA/NV [Odesłanie prejudycjalne — Transport — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 7 ust. 1 — Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów — Lot odbywający się na kilku odcinkach — Pojęcie „odległości”, którą należy wziąć pod uwagę]	8
2017/C 374/12	Sprawa C-270/17 PPU: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 sierpnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Tadasowi Tupikasowi (Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi — Przesłanki wykonania — Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4a ust. 1, dodany decyzją ramową 2009/299/WSiSW — Nakaz aresztowania wydany do celów wykonania kary pozbawienia wolności — Pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” — Zainteresowany, który stawił się osobiście na rozprawie w toku postępowania w pierwszej instancji — Postępowanie odwoławcze obejmujące ponowne badanie sprawy pod względem merytorycznym — Nakaz aresztowania, który nie zawiera żadnej informacji umożliwiającej zweryfikowanie, czy w toku postępowania odwoławczego przestrzegano prawa osoby skazanej do obrony)	9
2017/C 374/13	Sprawa C-271/17 PPU: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 sierpnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Sławomirowi Andrzejowi Zdźszaskowi (Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi — Przesłanki wykonania — Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4a ust. 1, dodany decyzją ramową 2009/299/WSiSW — Nakaz aresztowania wydany do celów wykonania kary pozbawienia wolności — Pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” — Postępowanie w sprawie zmiany wcześniej orzeczonych kar — Orzeczenie, w którym wymierzono karę łączną — Orzeczenie wydane w przypadku, gdy zainteresowany nie stawił się osobiście — Osoba skazana, która nie stawiła się osobiście na rozprawie, w ramach której doszło do pierwotnego skazania, ani w toku postępowania w pierwszej instancji ani w toku postępowania odwoławczego — Osoba, która w toku postępowania odwoławczego broniła się za pośrednictwem obrońcy — Nakaz aresztowania niezawierający informacji w tym zakresie — Konsekwencje w odniesieniu do wykonującego nakaz organu sądowego)	10
2017/C 374/14	Sprawa C-473/15: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Linz – Austria) – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR/Eugen Adelsmayr (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Ekstradycja obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej do państwa trzeciego, w którym jest on narażony na ryzyko poddania go karze śmierci — Obywatelstwo Unii — Artykuły 18 i 21 TFUE — Artykuł 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Ochrona przed ekstradycją)	11
2017/C 374/15	Sprawa C-87/17 P: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 5 lipca 2017 r. – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Skarga o odszkodowanie — Podniesiony brak zgodności z prawem Unii przepisów austriackich w dziedzinie opodatkowania gier losowych — Brak przedstawienia Trybunałowi pytania prejudycjalnego przez sądy krajowe — Oczywisty brak właściwości sądu unijnego)	11

2017/C 374/16	Sprawy połączone C-177/17 i C-178/17: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – Demarchi Gino S.a.s. (C-177/17), Graziano Garavaldi (C-178/17)/Ministero della Giustizia (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Wystarczający związek — Brak — Brak właściwości Trybunału	12
2017/C 374/17	Sprawa C-187/17: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski Sud u Vukovaru – Chorwacja) – Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak, Rafo Alandžak/EUROHERC osiguranje – dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja (Odesłanie prejudycjalne — Kontekst faktyczny i prawny sporu w postępowaniu głównym — Brak dostatecznych wyjaśnień — Oczywista niedopuszczalność — Artykuł 53§ 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem)	12
2017/C 374/18	Sprawa C-440/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 20 lipca 2017 r. – GS/Bundeszentralamt für Steuern	13
2017/C 374/19	Sprawa C-454/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 maja 2017 r. w sprawie T-519/16, Vincent Piessevaux/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 lipca 2017 r. przez Vincenta Piessevaux	14
2017/C 374/20	Sprawa C-471/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hannover	15
2017/C 374/21	Sprawa C-484/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	15
2017/C 374/22	Sprawa C-486/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – Olympus Italia Srl/Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico – Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata di Rionero in Vulture (I.R.C.C.S. CROB)	16
2017/C 374/23	Sprawa C-487/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Alfonsowi Verlezzy i in.	16
2017/C 374/24	Sprawa C-488/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Carmelinie Scaglione	17
2017/C 374/25	Sprawa C-489/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko MAD Srl	18
2017/C 374/26	Sprawa C-494/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Trento (Włochy) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR/Fabio Rossato, Conservatorio di Musica F.A. Bonporti	18
2017/C 374/27	Sprawa C-509/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Christa Plessers/PREFACO NV, Belgische Staat	19
2017/C 374/28	Sprawa C-510/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava II (Słowacja) w dniu 22 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko ML	19

2017/C 374/29	Sprawa C-528/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 4 września 2017 r. – Milan Božičević Ježovnik/Republika Slovenii	20
2017/C 374/30	Sprawa C-530/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 lipca 2017 r. w sprawie T-215/15, M.Y. Azarov/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 7 września 2017 r. . . .	21
2017/C 374/31	Sprawa C-539/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-65/15, Talanton AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 września 2017 r. przez Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon	22
2017/C 374/32	Sprawa C-543/17: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii	23
2017/C 374/33	Sprawa C-663/15: Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 14 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol	23
2017/C 374/34	Sprawa C-275/16: Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 14 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino, Comune di Camino i in./Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, przy udziale: Poste Italiane SpA	24
2017/C 374/35	Sprawa C-475/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 sierpnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Protodikeio Rethymnis – Grecja) – Postępowanie karne przeciwko K.	24
2017/C 374/36	Sprawa C-255/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Bernhard Schloesser, Petra Noll/Société Air France SA	24
 Sąd		
2017/C 374/37	Sprawa T-564/10 RENV: Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Quimitécnica.com i de Mello/Komisja [Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek fosforanów do pokarmów zwierząt — Grzywna nałożona solidarnie na zakończenie postępowania ugodowego — Płatność rozłożona na raty — Decyzja nakazująca ustanowienie gwarancji bankowej w banku mającym ocenę finansową (rating) „AA” dla zobowiązań długoterminowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Proporcjonalność]	25
2017/C 374/38	Sprawa T-350/13: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2017 r. – Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BADTORO — Wcześniejsze, słowne unijne i graficzny krajowy, znaki towarowe TORO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów i usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	26
2017/C 374/39	Sprawa T-214/15: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Novartis/EUIPO – Meda (Zymara) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Zymara — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy FEMARA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009]	26

2017/C 374/40	Sprawa T-238/15: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Novartis/EUIPO – Meda (Zimara) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Zimara — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy FEMARA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek rozpoznania odwołania w całości — Artykuł 64 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009]	27
2017/C 374/41	Sprawa T-386/15: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2017 r. – Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BADTORO — Wcześniejsze, graficzny i słowny, unijne znaki towarowe TORO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów i usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zawieszenie postępowania administracyjnego — Zasada 20 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2868/95]	28
2017/C 374/42	Sprawa T-586/15: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret/EUIPO – NBC Fourth Realty (NaraMaxx) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego NaraMaxx — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy MAXX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	28
2017/C 374/43	Sprawa T-609/15: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Repsol YPF/EUIPO – Basic (BASIC) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy BASIC — Wcześniejsze krajowe nazwy handlowe basic i basic AG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Używanie w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	29
2017/C 374/44	Sprawa T-682/15 P: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – Wanègue/Komitet Regionów (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — warunki pracy — Godziny nadliczbowe — Kierowca w grupie zaszerogowania AST 6 — Odebranie prawa do dodatku ryczałtowego za godziny nadliczbowe — Równość broni — Obowiązek uzasadnienia — Naruszenia prawa — Przeinaczenie okoliczności faktycznych)	30
2017/C 374/45	Sprawa T-83/16: Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba/EUIPO – ING-DiBa (WIDIBA) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego WIDIBA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DiBa — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego — Obowiązek należytej staranności]	30
2017/C 374/46	Sprawa T-84/16: Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba/EUIPO – ING-DiBa (WIDIBA) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego widiba — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DiBa — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego — Obowiązek należytej staranności]	31
2017/C 374/47	Sprawa T-87/16: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Eurofast/Komisja (Pomoc finansowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Umowa ASSET — Decyzja o odzyskaniu wierzytelności w drodze potrącenia pewnych kwot wpłaconych w związku z audytem finansowym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnione oczekiwania — Klauzula arbitrażowa — Termin na przekazanie sprawozdania z audytu — Zasada kontradyktoryjności — Kwalifikowalność kosztów — Odpowiedzialność umowna)	31

2017/C 374/48	Sprawa T-261/16: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Portugalia/Komisja [EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 — System wsparcia bezpośredniego dla rolników — Rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i 1122/2009 — System kwot mlecznych — Rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 i 595/2004 — Zastąpienie kontroli na miejscu przeprowadzanych w gospodarstwach rolnych kontrolami administracyjnymi]	32
2017/C 374/49	Sprawa T-454/16: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – Arrigoni/EUIPO Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy Arrigoni Valtaleggio — Wcześniejszy graficzny znak towarowy ARRIGONI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia(WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009]	33
2017/C 374/50	Sprawa T-501/16 RENV: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – D’Agostino /Komisja (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Artykuł 3a WZiP — Nieprzedłużenie umowy — Artykuły 12a i 24 regulaminu pracowniczego — Obowiązek staranności — Interes służby)	33
2017/C 374/51	Sprawa T-620/16: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – The Logistical Approach/EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Idealogistic — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy idée logistique — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009]	34
2017/C 374/52	Sprawa T-789/16: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – InvoiceAuction B2B/EUIPO (INVOICE AUCTION) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego INVOICE AUCTION — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	35
2017/C 374/53	Sprawa T-510/17: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2017 r. – Del Valle Ruiz i in./Komisja i SRB	35
2017/C 374/54	Sprawa T-514/17: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Garriga Sadurní i Martí Fonts/SRB	36
2017/C 374/55	Sprawa T-515/17: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Sánchez Valverde e Hijos/SRB	37
2017/C 374/56	Sprawa T-518/17: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2017 r. – Olarreaga Marques i Saralegui Reyzabal/SRB	37
2017/C 374/57	Sprawa T-523/17: Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Eleveté Invest Group i in./Komisja i SRB	38
2017/C 374/58	Sprawa T-563/17: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Gayalex Proyectos/SRB	39
2017/C 374/59	Sprawa T-566/17: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Molina García/SRB	39

2017/C 374/60	Sprawa T-573/17: Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2017 r. – Inversiones Flandes i in./SRB	40
2017/C 374/61	Sprawa T-581/17: Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2017 r. – Asics/EUIPO – Van Lieshout textiel Agenturen (Przedstawienie czterech krzyżujących się linii)	40
2017/C 374/62	Sprawa T-582/17: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2017 r. – Boshab i in./Rada	41
2017/C 374/63	Sprawa T-584/17: Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2017 r. – Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)	42
2017/C 374/64	Sprawa T-592/17: Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2017 r. – Serra Noguera i in./SRB	42
2017/C 374/65	Sprawa T-601/17: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2017 r. – Rubik's Brand/EUIPO – Simba Toys (Kształt sześcianu)	43
2017/C 374/66	Sprawa T-605/17: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2017 r. – CX/Komisja	44
2017/C 374/67	Sprawa T-611/17: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – All Star/EUIPO – Carrefour Hypermarchés (Kształt podeszwy buta)	45
2017/C 374/68	Sprawa T-614/17: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – Bonnafous/EACEA	45
2017/C 374/69	Sprawa T-621/17: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2017 r. – Taminco and Arysta LifeScience Great Britain/EFSA	46
2017/C 374/70	Sprawa T-625/17: Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Vallina Fonseca/SRB	47
2017/C 374/71	Sprawa T-628/17: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2017 r. – Aeris Invest/Komisja i SRB	48
2017/C 374/72	Sprawa T-630/17: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2017 r. – Top Cable/Komisja i SRB	48
2017/C 374/73	Sprawa T-644/17: Skarga wniesiona w dniu 20 września 2017 r. – DNV GL/EUIPO (Sustainable) . .	49
2017/C 374/74	Sprawa T-650/17: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. –Jinan Meide Casting/Komisja	49

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 374/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 369 z 30.10.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 357 z 23.10.2017

Dz.U. C 347 z 16.10.2017

Dz.U. C 338 z 9.10.2017

Dz.U. C 330 z 2.10.2017

Dz.U. C 318 z 25.9.2017

Dz.U. C 309 z 18.9.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2017 r. – Intel Corp./Komisja Europejska, Association for Competitive Technology Inc., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

(Sprawa C-413/14 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Artykuł 102 TFUE — Nadużycie pozycji dominującej — Rabat lojalnościowy — Kompetencja Komisji — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 19]

(2017/C 374/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Intel Corp. (przedstawiciele: D. Beard QC, A. Parr oraz R. Mackenzie, solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, V. Di Bucci, M. Kellerbauer oraz N. Khan, pełnomocnicy), Association for Competitive Technology Inc. (przedstawiciel: J.-F. Bellis, avocat), Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 czerwca 2014 r., Intel/Komisja (T-286/09, EU:T:2014:547) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 10.11.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 września 2017 r. – Republika Francuska/Carl Schlyter, Komisja Europejska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji

(Sprawa C-331/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Prawo publicznego dostępu do dokumentów instytucji Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret trzecie — Wyjątki od prawa dostępu do dokumentów — Ochrona celów dochodzenia — Dyrektywa 98/34/WE — Artykuły 8 i 9 — Szczegółowa opinia Komisji Europejskiej w sprawie projektu normy technicznej — Odmowa dostępu]

(2017/C 374/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda i F. Fize, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil i D. Hadroušek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Carl Schlyter (przedstawiciele: S. Schubert, Rechtsanwalt, i O. W. Brouwer, advocaat), Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, A. Tokár i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: S. Hartikainen, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson, A. Falk, E. Karlsson i L. Swedenborg, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Republika Francuska, Carl Schlyter i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.*
- 3) *Republika Czeska pokrywa własne koszty.*
- 4) *Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty*

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-465/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/96/WE — Zakres zastosowania — Artykuł 2 ust. 4 lit. b) — Energia elektryczna wykorzystywana zasadniczo do celów redukcji chemicznej — Pojęcie]

(2017/C 374/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg

Sentencja

Artykuł 2 ust. 4 lit. b) tiret trzecie dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że energia elektryczna wykorzystywana do zasilania dmuchaw przeznaczonych do sprężania powietrza, które następnie jest stosowane w wielkim piecu w procesie produkcji surowki hutniczej w drodze redukcji chemicznej rudy żelaza, nie stanowi „energii elektrycznej wykorzystywanej zasadniczo do celów redukcji chemicznej” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2017 r. – Republika Słowacka (C-643/15) i Węgry (C-647/15)/Rada Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-643/15 i C-647/15) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja (UE) 2015/1601 — Środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Republiki Greckiej i Republiki Włoskiej — Nadzwyczajna sytuacja charakteryzująca się nagłym napływem obywateli państw trzecich na terytorium niektórych państw członkowskich — Relokacja tych obywateli na terytoria innych państw członkowskich — Kwoty relokacji — Artykuł 78 ust. 3 TFUE — Podstawa prawna — Przesłanki stosowania — Pojęcie „aktu ustawodawczego” — Artykuł 289 ust. 3 TFUE — Wiążący dla Rady Unii Europejskiej charakter konkluzji przyjętych przez Radę Europejską — Artykuł 15 ust. 1 TFUE i art. 68 TFUE — Istotne wymogi proceduralne — Zmiana wniosku Komisji Europejskiej — Wymogi ponownej konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz jednomyślnego głosowania w Radzie Unii Europejskiej — Artykuł 293 TFUE — Zasady pewności prawa i proporcjonalności]

(2017/C 374/05)

Język postępowania: słowacki i węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowacka (przedstawiciel: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) (C-643/15); Węgry (C-647/15) (przedstawiciele: Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i M. Kamejsza, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Chavier, K. Pleśniak, N. Pethő i Z. Kupčová, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J. Van Holm, M. Jacobs i C. Pochet, pełnomocnicy); Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T Henze, R. Kanitz i J. Möller (C-647/15), pełnomocnicy); Republika Grecka (przedstawiciele: M. Michelogiannaki i A. Samoni-Rantou, pełnomocnicy); Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, F.X. Bréchet i Armoet, pełnomocnicy); Republika Włoska (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez L. D’Ascìę, avvocato dello Stato); Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: A. Germeaux, C. Schiltz i D. Holderer, pełnomocnicy); Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, O. Widgren, E. Karlsson i L. Swedenborg, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele M. Condou-Durande i K. Talabér-Ritz (C-647/15), J. Baquero Cruz, A. Tokár (C-643/15) i G. Wils, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Skargi zostają oddalone.

2) Republika Słowacji i Węgry pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

3) Królestwo Belgii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Republika Francuska, Republika Włoska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Rzeczpospolita Polska, Królestwo Szwecji oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Egiom SAS, dawniej Holcim France SAS, Enka SA/Ministre des Finances et des Comptes publics

(Sprawa C-6/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Pobór podatku u źródła — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 — Artykuł 5 ust. 1 — Zwolnienie — Dywidendy wypłacane przez spółkę zależną będącą rezydentem na rzecz spółki dominującej niebędącej rezydentem, której bezpośrednimi lub pośrednimi właścicielami są rezydenci państw trzecich — Domniemanie — Oszustwo podatkowe, unikanie opodatkowania i nadużycie podatkowe)

(2017/C 374/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Egiom SAS, dawniej Holcim France SAS, Enka SA

Strona pozwana: Ministre des Finances et des Comptes publics

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r., z jednej strony oraz art. 49 TFUE z drugiej strony należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom podatkowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które uzależniają przyznanie korzyści podatkowej przewidzianej w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy – czyli zwolnienie z poboru podatku u źródła dywidend wypłaconych przez spółkę zależną będącą rezydentem spółce dominującej niebędącej rezydentem, jeżeli ta spółka dominująca jest kontrolowana bezpośrednio lub pośrednio przez jednego lub kilku rezydentów państw trzecich – pod warunkiem że owa spółka dominująca udowodni, iż głównym lub jednym z głównych celów łańcucha udziałów nie było czerpanie korzyści z tego zwolnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – H./Land Berlin

(Sprawa C-174/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2010/18/UE — Zmienione porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego — Klauzula 5 pkt 1 i 2 — Powrót z urlopu rodzicielskiego — Prawo do powrotu do tej samej pracy lub do pracy równorzędnej lub podobnej — Zachowanie w niezmienionej formie uprawnień nabytych lub nabywanych — Urzędnik kraju związkowego awansowany jako urzędnik w okresie próbnym na stanowisko kierownicze — Uregulowanie rzeczzonego kraju związkowego przewidujące zakończenie okresu próbnego z mocy prawa i bez możliwości przedłużenia z upływem okresu dwóch lat, nawet w wypadku nieobecności wynikającej z urlopu rodzicielskiego — Niezgodność — Konsekwencje)

(2017/C 374/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.

Strona pozwana: Land Berlin

Sentencja

- 1) Klauzulę 5 pkt 1 i 2 zmienionego Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylającej dyrektywę 96/34/WE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które uzależnia ostateczny awans na stanowisko kierownicze w służbie publicznej od spełnienia warunku, że wybrany kandydat uprzednio pomyślnie odbędzie na tym stanowisku dwuletni okres próbny, oraz zgodnie z którym to uregulowaniem, w sytuacji gdy taki kandydat przez większą część okresu próbnego przebywał – i nadal przebywa – na urlopie rodzicielskim, rzeczony okres próbny kończy się z mocy ustawy z upływem tego dwuletniego okresu, bez możliwości jego przedłużenia, a w konsekwencji zainteresowany zostaje po powrocie z urlopu rodzicielskiego przeniesiony na stanowisko niższego szczebla – w aspekcie zarówno statusu, jak i wynagrodzenia – niż to, które zajmował przed przyjęciem na ten okres próbny. Wynikające stąd naruszenia tej klauzuli nie mogą być uzasadnione celem okresu próbnego, który polega na umożliwieniu dokonania oceny zdolności do zajmowania stanowiska kierowniczego podlegającego obsadzeniu.
- 2) Do sądu odsyłającego należy, w razie potrzeby z odstępniem od stosowania uregulowania krajowego, którego dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, ustalenie, zgodnie z wymogami klauzuli 5 pkt 1 zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 2010/18, czy w okolicznościach takich jak te w sprawie w postępowaniu głównym dany kraj związkowy jako pracodawca znajdował się w sytuacji obiektywnej niemożności umożliwienia zainteresowanej powrotu na jej stanowisko pracy po zakończeniu urlopu rodzicielskiego, a jeżeli tak – zapewnienie, by zostało jej przydzielone stanowisko pracy równorzędne lub podobne i zgodne z umową o pracę lub ze stosunkiem zatrudnienia, bez uzależniania tego przydzielenia od uprzedniego przeprowadzenia nowego postępowania rekrutacyjnego. Do rzeczonoego sądu należy również zapewnienie, by zainteresowana po zakończeniu urlopu rodzicielskiego mogła kontynuować okres próbny na stanowisku, na które powróciła lub które zostało jej nowo przydzielone, na warunkach zgodnych z wymogami wynikającymi z klauzuli 5 pkt 2 zmienionego porozumienia ramowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover – Niemcy) – Heike Schottelius/Falk Seifert

(Sprawa C-247/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Pojęcie „umowy sprzedaży” — Brak możliwości zastosowania tej dyrektywy — Brak właściwości Trybunału)

(2017/C 374/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Heike Schottelius

Strona pozwana: Falk Seifert

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie zadane w trybie prejudycjalnym przez Landgericht Hannover (sąd okręgowy w Hanowerze, Niemcy) w drodze postanowienia z dnia 22 kwietnia 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Austria Asphalt GmbH & Co OG/ Bundeskartellanwalt

(Sprawa C-248/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Koncentracja przedsiębiorstw — Rozporządzenie (WE) nr 139/2004 — Artykuł 3 ust. 1 lit. b) i ust. 4 — Zakres zastosowania — Pojęcie „koncentracji” — Zmiana stosunków w zakresie kontroli w istniejącym przedsiębiorstwie, wskutek której kontrola ta nie jest już sprawowana wyłącznie, lecz wspólnie — Utworzenie wspólnego przedsiębiorstwa pełniącego w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego]

(2017/C 374/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Austria Asphalt GmbH & Co OG

Strona pozwana: Bundeskartellanwalt

Sentencja

Wykładni art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) należy dokonywać w taki sposób, że należy uznać, iż koncentracja w efekcie zmiany rodzaju kontroli sprawowanej nad danym przedsiębiorstwem z wyłącznej na sprawowaną wspólnie następuje wyłącznie pod warunkiem, iż będące efektem przeprowadzenia takiej operacji wspólne przedsiębiorstwo będzie spełniać w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Trybunału (szósta izba izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – José Joaquim Neto de Sousa/Estado português

(Sprawa C-506/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 72/166/EWG — Dyrektywa 84/5/EWG — Dyrektywa 90/232/EWG — Kierowca odpowiedzialny za wypadek, w którym spowodował śmierć swojego małżonka będącego pasażerem pojazdu — Prawo krajowe wykluczające odszkodowanie za szkodę materialną poniesioną przez kierowcę odpowiedzialnego za wypadek)

(2017/C 374/10)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: José Joaquim Neto de Sousa

Strona pozwana: Estado português

Sentencja

Dyrektywę Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności, drugą dyrektywę Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/14/WE z dnia 11 maja 2005 r., oraz trzecią dyrektywę Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym wyłączającym prawo kierowcy pojazdu samochodowego odpowiedzialnego w sposób zawiniony za spowodowanie wypadku w ruchu drogowym, w wyniku którego zmarł jego małżonek, pasażer tego pojazdu, do uzyskania odszkodowania za szkodę materialną, którą wspomniany kierowca poniósł w wyniku owej śmierci.

(¹) Dz.U. C 454 z 05.12.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann/Brussels Airlines SA/NV

(Sprawa C-559/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Transport — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 7 ust. 1 — Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów — Lot odbywający się na kilku odcinkach — Pojęcie „odległości”, którą należy wziąć pod uwagę]

(2017/C 374/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Birgit Bossen, Anja Bossen, Gudula Gräßmann

Strona pozwana: Brussels Airlines SA/NV

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „odległości” obejmuje, w przypadku połączeń lotniczych obejmujących loty łączone, wyłącznie odległość między pierwszym miejscem odlotu a miejscem docelowym, która powinna zostać obliczona w oparciu o metodę ortodromiczną, i to bez względu na rzeczywiście przebytą trasę.

(¹) Dz.U. C 53 z 20.2.2017

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 sierpnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Tadasowi Tupikasowi

(Sprawa C-270/17 PPU) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi — Przesłanki wykonania — Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4a ust. 1, dodany decyzją ramową 2009/299/WSiSW — Nakaz aresztowania wydany do celów wykonania kary pozbawienia wolności — Pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” — Zainteresowany, który stawiał się osobiście na rozprawie w toku postępowania w pierwszej instancji — Postępowanie odwoławcze obejmujące ponowne badanie sprawy pod względem merytorycznym — Nakaz aresztowania, który nie zawiera żadnej informacji umożliwiającej zweryfikowanie, czy w toku postępowania odwoławczego przestrzegano prawa osoby skazanej do obrony)

(2017/C 374/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Tadas Tupikas

Sentencja

Jeżeli wydające nakaz państwo członkowskie przewidziało kilkuinstancyjne postępowanie karne, w ramach którego mogą zatem być wydane kolejne orzeczenia, przy czym co najmniej jedno z tych orzeczeń było zaoczne, pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie”, w rozumieniu art. 4a ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że dotyczy ono tylko tej instancji postępowania, która zakończyła się wydaniem orzeczenia prawomocnie rozstrzygającego kwestię winy zainteresowanego oraz wymierzonej mu kary, takiej jak kara pozbawienia wolności, po przeprowadzeniu ponownego badania sprawy pod względem merytorycznym zarówno co do faktów jak i co do prawa.

Postępowanie odwoławcze, takie jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, objęte jest co do zasady tym pojęciem. Jednakże do sądu odsyłającego należy upewnienie się, że posiada ono wyżej wymienione cechy.

(¹) Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 sierpnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Sławomirowi Andrzejowi Zdziaszкови

(Sprawa C-271/17 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Procedury przekazywania osób między państwami członkowskimi — Przesłanki wykonania — Podstawy fakultatywnej odmowy wykonania — Artykuł 4a ust. 1, dodany decyzją ramową 2009/299/WSiSW — Nakaz aresztowania wydany do celów wykonania kary pozbawienia wolności — Pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” — Postępowanie w sprawie zmiany wcześniej orzeczonych kar — Orzeczenie, w którym wymierzono karę łączną — Orzeczenie wydane w przypadku, gdy zainteresowany nie stawiał się osobiście — Osoba skazana, która nie stawiała się osobiście na rozprawie, w ramach której doszło do pierwotnego skazania, ani w toku postępowania w pierwszej instancji ani w toku postępowania odwoławczego — Osoba, która w toku postępowania odwoławczego broniła się za pośrednictwem obrońcy — Nakaz aresztowania niezawierający informacji w tym zakresie — Konsekwencje w odniesieniu do wykonującego nakaz organu sądowego)

(2017/C 374/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Sławomir Andrzej Zdziaszek

Sentencja

- 1) Pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” w rozumieniu art. 4a ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że dotyczy ono nie tylko instancji postępowania, w wyniku której wydano orzeczenie w postępowaniu odwoławczym, jeżeli w orzeczeniu tym – po przeprowadzeniu ponownego badania sprawy pod względem merytorycznym – prawomocnie rozstrzygnięto kwestię winy danej osoby, ale dotyczy także następującego po niej postępowania – takiego jak to, w wyniku którego wydano wyrok orzekający karę łączną w sprawie w postępowaniu głównym – zakończonego wydaniem orzeczenia zmieniającego w ostateczny sposób wymiar pierwotnie orzeczonej kary, w zakresie, w jakim organ, który wydał to ostatnie orzeczenie, korzystał w tym względzie z pewnej swobody oceny.
- 2) Decyzję ramową 2002/584, zmienioną decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, gdy zainteresowany nie stawiał się osobiście w toku postępowania lub, w danym przypadku, postępowań właściwych dla zastosowania art. 4a ust. 1 tej decyzji ramowej, ze zmianami, oraz gdy ani informacje zawarte w formularzu sporządzonym zgodnie z jednolitym wzorem europejskiego nakazu aresztowania, załączonym do wspomnianej decyzji ramowej, ani informacje uzyskane na podstawie art. 15 ust. 2 tej samej decyzji ramowej, ze zmianami, nie dostarczają elementów wystarczających do ustalenia, czy zachodzi jedna z sytuacji, o których mowa w art. 4a ust. 1 lit. a)–d) decyzji ramowej 2002/584, ze zmianami, wykonujący nakaz organ sądowy może odmówić wykonania europejskiego nakazu aresztowania.

Niemniej jednak ta decyzja ramowa, ze zmianami, nie uniemożliwia temu organowi uwzględnienia wszystkich okoliczności charakteryzujących rozpatrywaną przez niego sprawę w celu upewnienia się, czy w toku właściwego postępowania lub właściwych postępowań przestrzegano prawa zainteresowanego do obrony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Linz – Austria) – Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR/Eugen Adelsmayr

(Sprawa C-473/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Ekstradycja obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej do państwa trzeciego, w którym jest on narażony na ryzyko poddania go karze śmierci — Obywatelstwo Unii — Artykuły 18 i 21 TFUE — Artykuł 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Ochrona przed ekstradycją)

(2017/C 374/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht Linz

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Strona pozwana: Eugen Adelsmayr

Sentencja

Artykuł 19 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pochodzący od państwa trzeciego wniosek o ekstradycję dotyczący obywatela Unii, który korzystając ze swobody przemieszczania się, opuszcza państwo członkowskie pochodzenia w celu przebywania na terytorium innego państwa członkowskiego, powinien zostać przez to ostatnie państwo oddalony, jeżeli istnieje poważne ryzyko, iż w wypadku ekstradycji obywatel ten może zostać poddany karze śmierci.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 5 lipca 2017 r. – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa C-87/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Skarga o odszkodowanie — Podniesiony brak zgodności z prawem Unii przepisów austriackich w dziedzinie opodatkowania gier losowych — Brak przedstawienia Trybunałowi pytania prejudycjalnego przez sądy krajowe — Oczywisty brak właściwości sądu unijnego)

(2017/C 374/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (przedstawiciele: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – Demarchi Gino S.a.s. (C-177/17), Graziano Garavaldi (C-178/17)/Ministero della Giustizia (Sprawy połączone C-177/17 i C-178/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Wprowadzanie w życie prawa Unii — Wystarczający związek — Brak — Brak właściwości Trybunału)

(2017/C 374/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Demarchi Gino S.a.s. (C-177/17), Graziano Garavaldi (C-178/17)

Strona pozwana: Ministero della Giustizia

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytanie przedłożone w trybie prejudycjalnym przez Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (regionalny sąd administracyjny dla regionu Piemont, Włochy) postanowieniami z dnia 11 stycznia 2017 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 277 z 21.8.2017.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski Sud u Vukovaru – Chorwacja) – Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak, Rafo Alandžak/EUROHERC osiguranje – dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja

(Sprawa C-187/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Kontekst faktyczny i prawny sporu w postępowaniu głównym — Brak dostatecznych wyjaśnień — Oczywista niedopuszczalność — Artykuł 53§ 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem)

(2017/C 374/17)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski Sud u Vukovaru

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak, Rafo Alandžak

Strona pozwana: EUROHERC osiguranje – dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Općinski sud u Vukovaru (sąd miejski w Vukovarze, Chorwacja), postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2017 r., jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 20 lipca 2017 r. – GS/Bundeszentralamt für Steuern

(Sprawa C-440/17)

(2017/C 374/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GS

Strona pozwana: Bundeszentralamt für Steuern

Pytania prejudycjalne

I) Czy art. 49 w związku z art. 54 TFUE sprzeciwia się krajowemu przepisowi podatkowemu takiemu jak przepis będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, który odmawia spółce dominującej niebędącej rezydentem, której jedynym udziałowcem jest spółka kapitałowa z siedzibą na terytorium kraju, uprawnienia do zwolnienia z podatku od dochodów kapitałowych z tytułu wypłaconych jej dywidend,

o ile udziały w tej spółce posiadają osoby, którym zwrot lub zwolnienie nie przysługiwałyby, gdyby uzyskały one te dochody bezpośrednio oraz jeżeli osiągnięte przez zagraniczną spółkę w danym roku gospodarczym przychody brutto nie pochodzą z własnej działalności gospodarczej, a także

1. w odniesieniu do tych przychodów brak jest gospodarczych lub innych znaczących powodów dla włączenia spółki zagranicznej albo
2. spółka zagraniczna nie uczestniczy w obrocie gospodarczym przy wykorzystaniu zakładu urządzonego odpowiednio do jej przedmiotu działalności

podczas gdy spółkom dominującym będącym rezydentami to zwolnienie z podatku dochodowego przysługuje bez względu na wymienione wyżej warunki?

II) Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy 2011/96/UE (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przyjęciu przez państwo członkowskie regulacji, która odmawia spółce dominującej niebędącej rezydentem, której jedynym udziałowcem jest spółka kapitałowa z siedzibą na terytorium kraju, uprawnienia do zwolnienia z podatku od dochodów kapitałowych z tytułu wypłaconych dywidend,

o ile udziały w tej spółce posiadają osoby, którym zwrot lub zwolnienie nie przysługiwałyby, gdyby uzyskały one dochody bezpośrednio oraz jeżeli osiągnięte przez zagraniczną spółkę w danym roku gospodarczym przychody brutto nie pochodzą z własnej działalności gospodarczej, a także

1. w odniesieniu do tych przychodów brak jest gospodarczych lub innych znaczących powodów dla włączenia spółki zagranicznej albo

2. spółka zagraniczna nie uczestniczy w obrocie gospodarczym przy wykorzystaniu zakładu urządzonego odpowiednio do jej przedmiotu działalności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, Dz.U. 2011, L 345, s. 8; wcześniej dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, Dz.U. 1990, L 225, s. 6.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 maja 2017 r. w sprawie T-519/16,
Vincent Piessevaux/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 27 lipca 2017 r. przez Vincenta
Piessevaux**

(Sprawa C-454/17 P)

(2017/C 374/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vincent Piessevaux (przedstawiciel: adwokat L. Ponteville)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Skarżący wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności wyroku wydanego przez Sąd w dniu 17 maja 2017 r. w sprawie T-519/16;
- uwzględnienie żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych przez niego przed Sądem;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy odwołania dotyczy naruszenia zasady równego traktowania, art. 77 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i art. 11 ust. 2 załącznika VIII do tego regulaminu. Sąd dopuścił się naruszenia prawa, oddalając zarzut niezgodności z prawem oświadczenia dla personelu nr 113/11, przygotowanego przez organ powołujący Rady, które wprowadza odstępstwo od art. 9 akapit trzeci zdanie ostatnie decyzji Rady z dnia 11 października 2011 r. w sprawie przyjęcia ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych („OPW 2011”). Zgodnie z tym odstępstwem, ogólne przepisy wykonawcze przyjęte w dniu 29 kwietnia 2004 r. („OPW 2004”) będą nadal obowiązywać tylko w przypadkach, w których organ powołujący doręczył zainteresowanemu propozycję zaliczenia dodatkowych lat uprawniających do emerytury i gdy ten zainteresowany wyraził zgodę na tę propozycję przed wejściem w życie OPW 2011. Uzasadnienie tego oddalenia, przedstawione w pkt 68-71 zaskarżonego wyroku, jest bowiem sprzeczne z zasadą równego traktowania, z art. 77 regulaminu pracowniczego oraz z art. 11 ust. 2 załącznika VIII do tego regulaminu.

Zarzut drugi odwołania dotyczy przeinaczenia pierwszej części zarzutu trzeciego powołanego przez wnoszącego odwołanie, naruszenia domniemania prawdziwości dokumentów, braku uzasadnienia i naruszenia zasady równego traktowania. Sąd naruszył bowiem prawo:

- w pkt 73, 74, 80 i 81 zaskarżonego wyroku, przeinaczając część pierwszą zarzutu trzeciego stwierdzenia nieważności i naruszając zasadę domniemania prawdziwości pism wnoszącego odwołanie, niesłusznie stwierdzając, że wnoszący odwołanie powołał się na naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- w pkt 73-100 zaskarżonego wyroku, nie ustosunkowując się, z naruszeniem art. 36 statutu Trybunału, do pierwszej części zarzutu trzeciego stwierdzenia nieważności, opartej na naruszeniu zasady równości traktowania, a nie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań;

- w pkt 82-100 zaskarżonego wyroku – w przypadku gdyby należało jednak uznać, że pkt 82-100 lub ich część lub niektóre elementy stanowią odpowiedź na pierwszą część zarzutu trzeciego stwierdzenia nieważności – oddalając zarzut niezgodności z prawem art. 9 akapit trzeci ostatnie zdanie OPW 2011, powołany przez wnoszącego odwołanie i oparty na naruszeniu zasady równego traktowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hannover

(Sprawa C-471/17)

(2017/C 374/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Hauptzollamt Hannover

Pytanie prejudycjalne

Czy smażony makaron jest makaronem „suszonym” w rozumieniu podpozycji 1902 3010 CN ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, Dz.U. L 256, s.1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 2, s. 382.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – K/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-484/17)

(2017/C 374/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 224; sprostowanie Dz.U. 2012, L 71[, s. 77]) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji krajowej takiej jak będąca przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, która przewiduje, że wniosek o wydanie samoistnego dokumentu pobytowego złożony przez cudzoziemca, który w ramach łączenia rodzin przebywa na terytorium danego państwa członkowskiego legalnie dłużej niż pięć lat, może zostać oddalony, ponieważ cudzoziemiec nie spełnił obowiązujących w prawie krajowym warunków dotyczących integracji społecznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – Olympus Italia Srl/Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico – Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata di Rionero in Vulture (I.R.C.C.S. CROB)

(Sprawa C-486/17)

(2017/C 374/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Olympus Italia Srl.

Strona pozwana: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico – Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata di Rionero in Vulture (I.R.C.C.S. CROB)

Pytania prejudycjalne

Czy wspólnotowe zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa, w związku z zasadami swobody przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, które zostały ustanowione w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także zasady, które z niego się wywodzą, takie jak równe traktowanie, niedyskryminacja, wzajemne uznawanie, proporcjonalność i przejrzystość, wskazane w dyrektywie nr 2014/24/UE ⁽¹⁾, stoją na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego, takim jak uregulowania włoskie wywodzące się z postanowień art. 95 ust. 10 w związku z art. 83 ust. 9 dekretu ustawodawczego nr 50/2016, zgodnie z którymi brak oddzielnego wskazania kosztów bezpieczeństwa korporacyjnego w ofertach gospodarczych w procedurze udzielenia zamówienia publicznego powoduje w każdym wypadku wykluczenie spółki będącej oferentem bez możliwości uzupełnienia oferty, [Or.9] także w sytuacji gdy obowiązek oddzielnego wskazania nie został przewidziany w załączonym formularzu służącym do składania ofert, a także niezależnie od okoliczności, że z materialnoprawnego punktu widzenia oferta w rzeczywistości spełnia wymogi w zakresie minimalnych kosztów bezpieczeństwa korporacyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Alfonsowi Verlezzy i in.

(Sprawa C-487/17)

(2017/C 374/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strona w postępowaniu głównym

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy załącznik do decyzji 2014/955/UE ⁽¹⁾ i rozporządzenie UE nr 1357/2014 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że producent odpadów, jeżeli ich skład nie jest znany, powinien dokonać uprzedniego oznaczenia, a jeżeli tak, to w jakich granicach?

- 2) Czy badania substancji niebezpiecznych muszą być dokonywane w oparciu o wcześniej ustalone jednolite metody?
- 3) Czy badania substancji niebezpiecznych powinny opierać się na dokładnej i reprezentatywnej weryfikacji, uwzględniającej skład odpadów, jeżeli jest on już znany lub został określony na etapie oznaczenia, czy też badania substancji niebezpiecznych mogą być dokonywane według kryteriów prawdopodobieństwa z uwzględnieniem tych substancji, których obecności w odpadach można się racjonalnie spodziewać?
- 4) Czy w razie wątpliwości lub niemożności stwierdzenia obecności lub braku substancji niebezpiecznych w odpadach, odpady te powinny zostać jednak zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne i tak być traktowane, zgodnie z zasadą ostrożności?

⁽¹⁾ 2014/955/UE: Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępujące załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U. L 365, s. 89).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Carmelinie Scaglione**

(Sprawa C-488/17)

(2017/C 374/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strona w postępowaniu głównym

Carmelina Scaglione

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy załącznik do decyzji 2014/955/UE ⁽¹⁾ i rozporządzenie UE nr 1357/2014 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że producent odpadów, jeżeli ich skład nie jest znany, powinien dokonać uprzedniego oznaczenia, a jeżeli tak, to w jakich granicach?
- 2) Czy badania substancji niebezpiecznych muszą być dokonywane w oparciu o wcześniej ustalone jednolite metody?
- 3) Czy badania substancji niebezpiecznych powinny opierać się na dokładnej i reprezentatywnej weryfikacji, uwzględniającej skład odpadów, jeżeli jest on już znany lub został określony na etapie oznaczenia, czy też badania substancji niebezpiecznych mogą być dokonywane według kryteriów prawdopodobieństwa z uwzględnieniem tych substancji, których obecności w odpadach można się racjonalnie spodziewać?
- 4) Czy w razie wątpliwości lub niemożności stwierdzenia obecności lub braku substancji niebezpiecznych w odpadach, odpady te powinny zostać jednak zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne i tak być traktowane, zgodnie z zasadą ostrożności?

⁽¹⁾ 2014/955/UE: Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępujące załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U. L 365, s. 89).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 10 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko MAD Srl

(Sprawa C-489/17)

(2017/C 374/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strona w postępowaniu głównym

MAD Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy załącznik do decyzji 2014/955/UE ⁽¹⁾ i rozporządzenie UE nr 1357/2014 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że producent odpadów, jeżeli ich skład nie jest znany, powinien dokonać uprzedniego oznaczenia, a jeżeli tak, to w jakich granicach?
- 2) Czy badania substancji niebezpiecznych muszą być dokonywane w oparciu o wcześniej ustalone jednolite metody?
- 3) Czy badania substancji niebezpiecznych powinny opierać się na dokładnej i reprezentatywnej weryfikacji, uwzględniającej skład odpadów, jeżeli jest on już znany lub został określony na etapie oznaczenia, czy też badania substancji niebezpiecznych mogą być dokonywane według kryteriów prawdopodobieństwa z uwzględnieniem tych substancji, których obecności w odpadach można się racjonalnie spodziewać?
- 4) Czy w razie wątpliwości lub niemożności stwierdzenia obecności lub braku substancji niebezpiecznych w odpadach, odpady te powinny zostać jednak zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne i tak być traktowane, zgodnie z zasadą ostrożności?

⁽¹⁾ 2014/955/UE: Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. zastępujące załącznik III do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U. L 365, s. 89).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Trento (Włochy) w dniu 14 sierpnia 2017 r. – Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR/Fabio Rossato, Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

(Sprawa C-494/17)

(2017/C 374/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di Appello di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR

Strona wnosząca apelację wzajemną: Fabio Rossato

Druga strona postępowania: Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

Pytania prejudycjalne

Czy klauzulę 5 pkt 1 porozumienia ramowego zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu art. 1 ust. 95, 131 i 132 ustawy nr 107 z 2015 r. państwa włoskiego, które przewidują zatrudnienie na stałe nauczycieli zatrudnionych na czas określony na przyszłość, bez skutku wstecznego i bez odszkodowania, jako środki proporcjonalne, wystarczająco skuteczne i odstrasżające, aby zagwarantować pełną skuteczność norm porozumienia ramowego w związku z naruszeniem tego porozumienia z powodu zawierania w sposób stanowiący nadużycie kolejnych umów na czas określony w okresie poprzedzającym okres, w którym wymienione w tych normach środki mają wywierać skutki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Christa Plessers/PREFACO NV, Belgische Staat

(Sprawa C-509/17)

(2017/C 374/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christa Plessers

Strona pozwana: PREFACO NV, Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo przejmującego do dokonania wyboru przewidziane w art. 61 § 4 (obecnie art. 61 § 3) belgijskiej ustawy z dnia 31 stycznia 2009 r. w sprawie ciągłości przedsiębiorstw (ustawa WCO) – jako część tytułu 4 tej ustawy regulującego „reorganizację sądową w trybie przejęcia pod nadzorem sądu” jest zgodne z europejską dyrektywą Rady 2001/23/WE⁽¹⁾ z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, w szczególności z art. 3 i 5 tej dyrektywy w zakresie, w jakim ta „reorganizacja sądowa w trybie przejęcia pod nadzorem sądu” jest dokonywana w celu zachowania całości lub części przedsiębiorstwa zbywającego lub jego działalności?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 12 marca 2001 r., Dz. U. 2001, L 82, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bratislava II (Słowacja) w dniu 22 sierpnia 2017 r. – postępowanie karne przeciwko ML

(Sprawa C-510/17)

(2017/C 374/28)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Bratislava II

Strona w postępowaniu głównym

ML

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność, że organy krajowe nie przekazują osobie zatrzymanej, przebywającej w areszcie, pisemnego pouczenia zawierającego wszystkie (czyli kompletne) informacje określone w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2012/13/UE⁽¹⁾ (w szczególności o prawie dostępu do materiałów sprawy), ani nie umożliwiają zakwestionowania takiego braku informacji zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/13/UE, jest zgodna z art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/13/UE, z prawem do wolności i bezpieczeństwa osobistego określonym w art. 6 karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), z prawem do obrony określonym w art. 48 ust. 2 karty oraz z prawem do rzetelnego procesu sądowego określonym w art. 47 karty? W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy takie naruszenie prawa Unii Europejskiej wpływa na każdym etapie postępowania karnego na legalność pozbawienia wolności osobistej, w drodze zatrzymania i w przypadku stosowania tymczasowego aresztowania, poza długotrwałym pobytem w tym areszcie, z uwzględnieniem art. 6 karty i art. 5 ust. 1 lit. c) europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności? Czy na odpowiedź na poprzednie pytania ma wpływ okoliczność, że osoba zatrzymana została oskarżona o popełnienie poważnego przestępstwa, za które przepis krajowy przewiduje karę pozbawienia wolności w minimalnym wymiarze 15 lat?
- 2) Czy przepis krajowy, taki jak art. 172 ust. 3 słowackiego kodeksu karnego, który sankcjonuje nielegalny handel narkotykami i uniemożliwia sędziemu nałożenie kary pozbawienia wolności w wymiarze poniżej 15 lat i uwzględnienie zasady indywidualizacji kar, jest zgodny z art. 4 decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW⁽²⁾ z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami, z zasadą lojalnej współpracy określoną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z art. 82 i 83 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z prawem do rzetelnego procesu sądowego ustanowionym w art. 47 karty, z zasadą proporcjonalności kar ustanowioną w art. 49 ust. 3 karty oraz z zasadami proporcjonalności, jedności, skuteczności, nadrzędności prawa Unii? Czy na odpowiedź na to pytanie ma wpływ okoliczność, że nielegalnego handlu narkotykami nie dopuściła się organizacja przestępcza w rozumieniu prawa Unii Europejskiej? Czy pojęcie organizacji przestępczej, zgodnie z postanowieniami art. 1 decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW⁽³⁾ z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej, ma niezależny zakres w świetle utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego warunków jednolitego stosowania prawa Unii?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 142, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 335, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. 2008, L 300, s. 42.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Słowenia) w dniu 4 września 2017 r. – Milan Božičević Ježovnik/Republika Slovenii

(Sprawa C-528/17)

(2017/C 374/29)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milan Božičević Ježovnik

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Republika Slovenii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy importer (zgłaszający), który przy imporcie wnosi o zwolnienie z zapłaty VAT (import według procedury 42), ponieważ towary mają być dostarczone do innego państwa członkowskiego, może być odpowiedzialny za zapłatę VAT, jeżeli następnie okaże się, że warunki zwolnienia nie zostały spełnione, tak samo jak jest odpowiedzialny za zapłatę długu celnego?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej, czy odpowiedzialność importera (zgłaszającego) jest taka sama jak odpowiedzialność podatnika, który dokonuje wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów zwolnionych zgodnie z art. 138 ust. 1 dyrektywy VAT?
- 3) Czy w tym ostatnim przypadku element subiektywny importera (zgłaszającego) zmierzający do nadużycia systemu VAT należy oceniać inaczej niż w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 138 ust. 1 dyrektywy VAT? Czy ocena ta powinna być łagodniejsza ze względu na okoliczność, że zwolnienie z VAT w ramach procedury celnej 42 wymaga uprzedniego zatwierdzenia przez organ celny, czy też powinna być bardziej rygorystyczna, ponieważ chodzi o transakcje związane z pierwszym wejściem towarów z państw trzecich na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej?

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 lipca 2017 r. w sprawie T-215/15, M. Y. Azarov/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 7 września 2017 r.

(Sprawa C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Mykola Yanovych Azarov (przedstawiciele: adwokaci A. Egger i G. Lansky)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu z dnia 7 lipca 2017 r. wydanego w sprawie T-215/15;
- 2) samodzielne ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/364 z dnia 5 marca 2015 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie, a także obciążenie Rady kosztami postępowania przed Trybunałem i przed Sądem;
- 3) posiłkowo, w odniesieniu do żądania 2), przekazanie sprawy Sądowi, aby wydał orzeczenie zgodnie z oceną prawną dokonaną przez Trybunał, i orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty na poparcie odwołania:

- (1) Niezgodnie z art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej Sąd stwierdził, że Rada uzasadniła środki ograniczające, nie naruszając prawa. Rada nie uściśliła uzasadnienia w sposób wystarczająco szczegółowy i konkretny.
- (2) Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie naruszyła praw podstawowych. Sąd przeprowadził nieprawidłową ocenę naruszenia prawa własności i prawa do wykonywania działalności gospodarczej. W szczególności Sąd błędnie orzekł, że środki są odpowiednie i proporcjonalne. Ponadto Sąd naruszył procedurę i uprawnienia proceduralne.

- (3) Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie dopuściła się nadużycia władzy. Po pierwsze, Sąd nie przeprowadził żadnej konkretnej analizy dotyczącej wnoszącego odwołanie. Po drugie, Sąd przyjął błędne założenie, iż brak konkretnych dowodów nie jest istotny.
- (4) Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie naruszyła zasady dobrej administracji. Po pierwsze, przedstawione przez Sąd rozważania dotyczące obowiązku bezstronności Rady są błędne. Po drugie, Sąd naruszył zakres obowiązku starannego ustalenia okoliczności faktycznych. W tym względzie należy także stwierdzić naruszenie uprawnień proceduralnych wnoszącego odwołanie.

Sąd błędnie stwierdził, że Rada nie popełniła żadnego „oczywistego błędu w ocenie”. Po pierwsze, Sąd naruszył obowiązek kontroli w odniesieniu do zaskarżonego aktu, nie przeprowadzając badania procedury prowadzącej do jego przyjęcia. Sąd błędnie stwierdził, że Rada może oprzeć się jedynie na piśmie Ukrainy. Sąd nie uwzględnił zatem ciążącego na Radzie obowiązku przeprowadzenia dodatkowych ustaleń. Ponadto Sąd naruszył zakres niedawnego orzecznictwa Trybunału dotyczącego środków ograniczających. Ponadto argumentacja Sądu jest w znacznej mierze wyłącznie polityczna i nie uwzględnia ona znaczenia praw podstawowych w państwie trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 62, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 62, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-65/15,
Talanton AE/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 września 2017 r. przez Talanton AE –
Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis
Epicheiriseon**

(Sprawa C-539/17 P)

(2017/C 374/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (przedstawiciel: adwokat K. Damis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 13 lipca 2017 r. w sprawie T-65/15, Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon/Komisja Europejska;
- uwzględnienie skargi spółki Talanton AE z dnia 6 lutego 2015 r.;
- oddalenie żądania wzajemnego Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błędne zastosowanie zasady dobrej wiary w wykonywaniu umowy, o której mowa – Naruszenie przepisów dotyczących podwykonawstwa zawartych w mającym zastosowanie rozporządzeniu finansowym:
- Sąd dokonał błędnej analizy art. 1134 belgijskiego kodeksu cywilnego w odniesieniu do zastosowania zasady dobrej wiary w wykonywaniu umowy.
  - Sąd dokonał błędnej wykładni przepisów dotyczących podwykonawstwa zawartych w art. 130 i nast. rozporządzenia (UE) nr 2342/2002 i w postanowieniach umownych I.II.2.4 i II.13.1 przewidzianych w umowie ramowej zawartej pod numerem FP7/2009/1.

- 2) Błędna wykładnia i błędne zastosowanie postanowienia umownego i oczywisty błąd w ocenie dowodów:
- Sąd dokonał błędnej wykładni postanowienia II.22 „Kontrola i audyty” w załączniku II do zawartej umowy, odrzucając niesłusznie wnioski, jakie skarżąca/wnosząca odwołała zgłosiła w tym względzie.
- 3) Oczywisty błąd w ocenie dowodów i brak uzasadnienia:
- Sąd dopuścił się błędu, przeinaczając w oczywisty sposób kluczowe dowody, na które powołała się wnosząca odwołanie i które zostały uznane przez drugą stronę postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-543/17)

(2017/C 374/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, L. Nicolae, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując w terminie do dnia 1 stycznia 2016 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz.U. L 155, s.1), a w każdym razie nie informując Komisji o takich przepisach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na tym państwie na mocy art. 13 wskazanej dyrektywy;
- zobowiązanie Królestwa Belgii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, do zapłaty okresowej kary pieniężnej w kwocie 54 639,36 EUR dziennie od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, z tytułu uchybienia zobowiązaniu do poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2014/61/UE;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 13 dyrektywy 2014/61/UE państwa członkowskie były zobowiązane do przyjęcia krajowych środków transpozycji w terminie do dnia 1 stycznia 2016 r. Komisja twierdzi, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciąży na tym państwie na mocy wskazanego przepisu.

Komisja proponuje w swej skardze, aby na Królestwo Belgii została nałożona okresowa kara pieniężna w kwocie 54 639,36 EUR dziennie.

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 14 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Umweltverband WWF Österreich/Landeshauptmann von Tirol

(Sprawa C-663/15) ⁽¹⁾

(2017/C 374/33)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 14 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino, Comune di Camino i in./ Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, przy udziale: Poste Italiane SpA

(Sprawa C-275/16) ⁽¹⁾

(2017/C 374/34)

Język postępowania: włoski

Prezes pierwszej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 29.8.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 sierpnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Protodikeio Rethymnis – Grecja) – Postępowanie karne przeciwko K.

(Sprawa C-475/16) ⁽¹⁾

(2017/C 374/35)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 428 z 22.11.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 28 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – Bernhard Schloesser, Petra Noll/ Société Air France SA

(Sprawa C-255/17) ⁽¹⁾

(2017/C 374/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 28.8.2017.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Quimitécnica.com i de Mello/Komisja

(Sprawa T-564/10 RENV) ⁽¹⁾

[Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek fosforanów do pokarmów zwierząt — Grzywna nałożona solidarnie na zakończenie postępowania ugodowego — Płatność rozłożona na raty — Decyzja nakazująca ustanowienie gwarancji bankowej w banku mającym ocenę finansową (rating) „AA” dla zobowiązań długoterminowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Proporcjonalność]

(2017/C 374/37)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugalia) i José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lisbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J. Calheiros)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i B. Mongin, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów M. Marquesa Mendesa i A. Dias Henriques)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji zawartej zdaniem skarżących w piśmie księgowego Komisji z dnia 8 października 2010 r. w sprawie spłaty grzywien nałożonych na skarżące za naruszenie reguł konkurencji decyzją Komisji C(2010) 5004 final z dnia 20 lipca 2010 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.886 – Fosforany do pokarmów zwierząt) w zakresie, w jakim w piśmie tym zostało nakazane ustanowienie gwarancji bankowej w banku, który otrzymał ocenę finansową (rating) „AA” dla zobowiązań długoterminowych, jako warunek uwzględnienia wniosku skarżących o uzyskanie dodatkowych terminów zapłaty grzywny nałożonej na nie solidarnie.

Sentencja

- 1) Zarzut niedopuszczalności zostaje oddalony.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA i José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA związane z postępowaniem odwoławczym przed Trybunałem oraz z postępowaniem przed Sądem, które poprzedziło odwołanie.
- 4) Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais i Komisja Europejska pokrywają własne koszty związane z postępowaniem po przekazaniu sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2017 r. – Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)(Sprawa T-350/13) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BADTORO — Wcześniejsze, słowne unijne i graficzny krajowy, znaki towarowe TORO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów i usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 374/38)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Fernández Castellanos, M.J. Sanmartín Sanmartín i E. López Parés)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: początkowo V. Melgar i J. Crespo Carrillo, następnie J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 kwietnia 2013 r. (sprawa R 1446/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Grupo Osborne a Jordi Nogues.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 16 kwietnia 2013 r. (sprawa R 1446/2012-2).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Jordi Nogues, SL.
- 3) Grupo Osborne, SA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Novartis/EUIPO – Meda (Zymara)(Sprawa T-214/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Zymara — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy FEMARA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 374/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Meda AB (Solna, Szwecja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lutego 2015 r. (sprawa R 550/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Novartis a Meda.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Novartis AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Novartis/EUIPO – Meda (Zimara)

(Sprawa T-238/15) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Zimara — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy FEMARA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Obowiązek rozpoznania odwołania w całości — Artykuł 64 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 374/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również: Meda AB (Solna, Szwecja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 marca 2015 r. (sprawa R 636/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Novartis a Meda.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 6 marca 2015 r. (sprawa R 636/2014-5) w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie rozpoznała wniesionego do niej odwołania w odniesieniu do „produktów weterynaryjnych”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 228 z 31.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2017 r. – Jordi Nogues/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)(Sprawa T-386/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BADTORO — Wcześniejsze, graficzny i słowny, unijne znaki towarowe TORO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów i usług — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zawieszenie postępowania administracyjnego — Zasada 20 ust. 7 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2868/95]

(2017/C 374/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: M.J. Sanmartín Sanmartín i E. López Parés)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 kwietnia 2015 r. (sprawa R 2570/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Grupo Osborne a Jordi Nogues.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 17 kwietnia 2015 r. (sprawa R 2570/2013-2).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Jordi Nogues, SL.
- 3) Grupo Osborne, SA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret/EUIPO – NBC Fourth Realty (NaraMaxx)(Sprawa T-586/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego NaraMaxx — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy MAXX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 374/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (Osmangazi-Bursa, Turcja) (przedstawiciele: adwokaci M. López Camba i L. Monzón de la Flor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: NBC Fourth Realty Corp. (North Las Vegas, Nevada, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: początkowo D. Stone i A. Dykes, następnie A. Smith, solicitors, i S. Malynicz, QC)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2015 r. (sprawa R 1073/2014-4) dotyczącą postępowania między NBC Fourth Realty a Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Repsol YPF/EUIPO – Basic (BASIC)

(Sprawa T-609/15) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy BASIC — Wcześniejsze krajowe nazwy handlowe basic i basic AG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Używanie w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2017/C 374/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Repsol YPF, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo adwokaci J.B. Devaureix i L. Montoya Terán, następnie adwokat J. Erdozain López)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Basic AG Lebensmittelhandel (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Altenburg i H. Bickel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2384/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Basic Lebensmittelhandel a Repsol, SA.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 11 sierpnia 2015 r. (sprawa R 2384/2013-1).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Repsol YPF, SA.
- 3) Basic AG Lebensmittelhandel pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – Wanègue/Komitet Regionów**(Sprawa T-682/15 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — warunki pracy — Godziny nadliczbowe — Kierowca w grupie zaszerogowania AST 6 — Odebranie prawa do dodatku ryczałtowego za godziny nadliczbowe — Równość broni — Obowiązek uzasadnienia — Naruszenia prawa — Przeinaczenie okoliczności faktycznych)**

(2017/C 374/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Druga strona postępowania: Komitet Regionów (przedstawiciele: J. C. Cañoto Argüelles i S. Bachotet, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 15 września 2015 r. Wanègue/Komitet Regionów (F-21/15, EU:F:2015:102).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Patrick Wanègue pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komitet Regionów w niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba/EUIPO – ING-DIBa (WIDIBA)**(Sprawa T-83/16) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego WIDIBA — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DiBa — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego — Obowiązek należytej staranności]**

(2017/C 374/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Włochy) i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Trevisan i D. Contini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: H. O'Neill i J. García Murillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: ING-DIBa AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Gerling i M. Wolpert-Witzel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 listopada 2015 r. (sprawy połączone R 112/2015-2 i R 190/2015-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między ING-DIBa a Banca Monte dei Paschi di Siena.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Banca Monte dei Paschi di Siena i Banca Widiba/EUIPO – ING-DiBa (WIDIBA)

(Sprawa T-84/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego widiba — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DiBa — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Niedopuszczalność odwołania do izby odwoławczej — Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego — Obowiązek należytej staranności]

(2017/C 374/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Sienna, Włochy) i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. Trevisan i D. Contini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: H. O'Neill i J. García Murillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: ING-DiBa AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Gerling i M. Wolpert-Witzel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 listopada 2015 r. (sprawy połączone R 113/2015-2 i R 174/2015-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między ING-DiBa a Banca Monte dei Paschi di Siena.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Eurofast/Komisja

(Sprawa T-87/16) ⁽¹⁾

(Pomoc finansowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Umowa ASSET — Decyzja o odzyskaniu wierzytelności w drodze potrącenia pewnych kwot wpłaconych w związku z audytem finansowym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnione oczekiwania — Klauzula arbitrażowa — Termin na przekazanie sprawozdania z audytu — Zasada kontrydiktoryjności — Kwalifikowalność kosztów — Odpowiedzialność umowna)

(2017/C 374/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eurofast SARL (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà, S. Delaude i S. Lejeune, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie odzyskania wierzytelności w drodze potrącenia – na podstawie wniosków z audytu finansowego – pewnych kwot wypłaconych skarżącej w wykonaniu umowy o udzielenie subwencji nr 211625 na realizację projektu Asset, zawartej w ramach siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji; a po drugie, wniosek na podstawie art. 272 TFUE mający na celu: stwierdzenie nieistnienia wspomnianej wierzytelności; uznanie, że koszty poniesione w wykonaniu umowy o udzielenie subwencji nr 211625 na realizację projektu Asset są kwalifikowalne; potwierdzenie przez Komisję zgodności z prawem przyznanego finansowania; nakazanie Komisji zapłaty kwoty w wykonaniu umowy o udzielenie subwencji nr 607049 na realizację projektu Eksistenz oraz zasądzenie od Komisji zapłaty kary umownej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Od Eurofast SARL zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 78 380,28 EUR odpowiadającej zwrotowi wkładu finansowego, z którego skorzystała ona na podstawie umowy o udzielenie subwencji nr 211625 na realizację projektu „Aeronautic Study on Seamless Transport”, wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości 3,55 % poczynwszy od dnia 13 stycznia 2015 r., przy czym kwota ta uwzględni odliczenie kwoty potrąconej, a mianowicie 69 923,68 EUR, które miało miejsce w dniu 17 grudnia 2015 r.
- 3) Poza własnymi kosztami Eurofast pokrywa koszty poniesione przez Komisję, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-261/16) ⁽¹⁾

[EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 — System wsparcia bezpośredniego dla rolników — Rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i 1122/2009 — System kwot mlecznych — Rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 i 595/2004 — Zastąpienie kontroli na miejscu przeprowadzanych w gospodarstwach rolnych kontrolami administracyjnymi]

(2017/C 374/48)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida i P. Estêvão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Lewis, G. Braga da Cruz i J. Guillem Carrau, następnie A. Lewis i B. Rechena, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawiony na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 75, s. 16), w tym wydatki poniesione przez Republikę Portugalską w ramach „[i]nn[ej] pomoc[y] bezpośredni[ej] – art. 68–72 rozporządzenia (WE) nr 73/2009” w odniesieniu do lat budżetowych 2011–2013, w łącznej kwocie 385 762,22 EUR.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 25.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – Arrigoni/EUIPO Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)
(Sprawa T-454/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Graficzny znak towarowy Arrigoni Valtaleggio — Wcześniejszy graficzny znak towarowy ARRIGONI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 57 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 374/49)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Arrigoni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat P. Di Gravio)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Arrigoni Battista SpA (Bergamo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Vereza, M. Balestrieri i K. Muraro)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 maja 2016 r. (sprawa R 2922/2014-) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Arrigoni a Arrigoni Formaggi SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Arrigoni SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 3.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2017 r. – D’Agostino /Komisja
(Sprawa T-501/16 RENV) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Artykuł 3a WZiP — Nieprzedłużenie umowy — Artykuły 12a i 24 regulaminu pracowniczego — Obowiązek staranności — Interes służby)

(2017/C 374/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Luigi D’Agostino (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE zmierzający, po pierwsze, do uzyskania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 1 grudnia 2011 r. o nieprzedłużeniu ze skarżącym umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego, a po drugie, naprawienia szkody, którą poniósł.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Luigi D'Agostino zostaje obciążony kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania w sprawie F-93/12 oraz pokrywa własne koszty w sprawie T-670/13 P.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty w sprawie T-670/13 P.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej o sygnaturze F-93/12).

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – The Logistical Approach/EUIPO – Idea Groupe (Idealogistic)

(Sprawa T-620/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Idealogistic — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy idée logistique — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Badanie stanu faktycznego z urzędu — Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 374/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: The Logistical Approach BV (Uden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat R. Milchior)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Hanf i S. Pétrequin, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Langlais)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2016 r. (sprawa R 1435/2015-4) dotyczącą postępowania między Idea Groupe a The Logistical Approach.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) The Logistical Approach BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2017 r. – InvoiceAuction B2B/EUIPO (INVOICE AUCTION)**(Sprawa T-789/16) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego INVOICE AUCTION — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 374/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Jonas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 sierpnia 2016 r. (sprawa R 2201/2015-1), dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego INVOICE AUCTION jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) InvoiceAuction B2B GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 14 z 16.1.2017.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2017 r. – Del Valle Ruiz i in./Komisja i SRB**(Sprawa T-510/17)**

(2017/C 374/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Antonio Del Valle Ruiz (Miasto Meksyk, Meksyk) i 41 innych osób (przedstawiciele: P. Saini, QC, J. Pobjoy, Barrister, i R. Boynton, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności po pierwsze decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji wydanej na jej sesji wykonawczej w dniu 7 czerwca 2017 r. dotyczącej przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu Banco Popular Español, S.A. i po drugiej decyzji Komisji (EU) 2017/1246 ⁽¹⁾ a ponadto stwierdzenie bezprawności art. 18 i 22 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽²⁾;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący bezprawności art. 18 rozporządzenia SRM albowiem przewidziane w tym przepisie postępowanie nie zapewnia zainteresowanym możliwości bycia wysłuchanymi i nie pozwala na kontrolę sądową z naruszeniem a) art. 41, 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) i b) zasady proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że niezależnie od kwestii czy art. 18 rozporządzenia SRM jest bezprawny, zaskarżona decyzja SRB i zaskarżona decyzja Komisji naruszyły art. 41, 47 i 48 karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, iż SRB i Komisja naruszyły w nieuzasadniony i nieproporcjonalny sposób prawo własności skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez SRB i Komisję art. 20 rozporządzenia SRM poprzez nieprzeprowadzenie odpowiedniej i niezależnej wyceny przed wydaniem zaskarżonej decyzji SRM i zaskarżonej decyzji Komisji.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez SRB i Komisję art. 18 ust. 1 rozporządzenia SRM poprzez stwierdzenie, że spełnione były warunki określone w art. 18 ust. 1 lit. a) i b).
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez SRB i Komisję art. 21 ust. 1 rozporządzenia SRM poprzez stwierdzenie, że spełnione były warunki wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez SRB i Komisję istotnego wymogu proceduralnego poprzez nieprzedstawienie odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji SRB i zaskarżonej decyzji Komisji.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, iż wybierając instrument zbycia działalności SRB i Komisja uchybiły a) zasadzie proporcjonalności i b) zasadzie ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżących poprzez odejście bez uzasadnienia od programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez art. 18 i 22 rozporządzenia SRM zasad dotyczących przekazywania uprawnień.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzająca program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A. (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 4038) (Dz.U. 2017 L 178, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Garriga Sadurní i Martí Fonts/SRB

(Sprawa T-514/17)

(2017/C 374/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Antonia Elisenda Garriga Sadurní (Barcelona, Hiszpania) i Josep María Martí Fonts (Barcelona) (przedstawiciel: adwokat E. Silva Pacheco)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. ze skutkiem *ex tunc* i pozbawienie jej tym samym mocy i skuteczności.

— Zasądzenie na rzecz skarżących odszkodowania w kwocie pięciuset tysięcy euro (500 000 EUR).

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2017 r. – Sánchez Valverde e Hijos/SRB

(Sprawa T-515/17)

(2017/C 374/55)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sánchez Valverde e Hijos SA (Montcada Reixac, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Silva Pacheco)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. ze skutkiem *ex tunc* i pozbawienie jej tym samym mocy i skuteczności.
- Zasądzenie na rzecz skarżących odszkodowania w kwocie pięciuset ośmiu tysięcy pięciuset euro i pięćdziesięciu centów (508 500,50 EUR).

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2017 r. – Olarreaga Marques i Saralegui Reyزابal/SRB

(Sprawa T-518/17)

(2017/C 374/56)

Język postępowania: hiszpańskiego

Strony

Strona skarżąca: Gorka Olarreaga Marques (Madryt, Hiszpania) i María-Aránzazu Saralegui Reyزابal (Madryt) (przedstawiciel: R. Jiménez Velasco)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Eleveté Invest Group i in./Komisja i SRB

(Sprawa T-523/17)

(2017/C 374/57)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Eleveté Invest Group S.L. (Madryt, Hiszpania) i 19 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci B. Cremades Román, F. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín i P. Marrodán Lázaro)

Strona pozwana: Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) nr SRB/EES/2017/08 i decyzji Komisji (UE) 2017/1246, obu z dnia 7 czerwca 2017 r.;
- Zasadzenie od SRB i od Komisji Europejskiej na rzecz dwóch skarżących zapłaty odszkodowania z tytułu odpowiedzialności pozaumownej;
- Stwierdzenie nieważności wyceny dokonanej przez niezależnego biegłego SRB oraz, po obliczeniu wartości aktywów netto banku Popular, zasadzenie od SRB i od Komisji Europejskiej zapłaty odszkodowania na rzecz skarżących;
- Obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Gayalex Proyectos/SRB**(Sprawa T-563/17)**

(2017/C 374/58)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Gayalex Proyectos SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Betancor Álamo i F. Cabrera Molina)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uwzględnienie niniejszej skargi wraz z towarzyszącymi jej dokumentami, stwierdzenie jej dopuszczalności i uwzględnienie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2017/08 w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. i stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Molina García/SRB**(Sprawa T-566/17)**

(2017/C 374/59)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Jerónimo Molina García (Puente Genil, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Velasco Albalá)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- wyciągnięcie konsekwencji podjęcia błędnej decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji albo ze względu na brak przejrzystości, albo ze względu na niepodjęcie wcześniejszych środków zapobiegawczych, które pozwoliłyby akcjonariuszom na uniknięcie utraty kapitału z powodu obniżenia jego wartości i w konsekwencji, zasądzenie na rzecz skarżącego zapłaty odszkodowania w wysokości kwoty utraconej ze względu na niewłaściwe działanie i błędną decyzję, to jest w wysokości 7 805,29 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2017 r. – *Inversiones Flandes i in./SRB*

(Sprawa T-573/17)

(2017/C 374/60)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: *Inversiones Flandes SL* (Madryt, Hiszpania), *New Winds Group SL* (Madryt, Hiszpania), *Sarey Investments SL* (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Jiménez Velasco)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w odniesieniu do wskazanych motywów, artykułów i zasad oraz przyjęcie innej decyzji wskazującej w sposób całkowicie przejrzysty i pewny rzeczywistą sytuację majątkową *Banco Popular SA* z gospodarczego punktu widzenia i na powyższej podstawie podjęcie odpowiednich środków;
- wyraźne obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2017 r. – *Asics/EUIPO – Van Lieshout textiel Agenturen* (Przedstawienie czterech krzyżujących się linii)

(Sprawa T-581/17)

(2017/C 374/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: *Asics Corporation* (Kobe, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci M. Polo Carreño, M. Granada Carpenter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Van Lieshout textiel Agenturen BV (Berkel-Enschot, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Van Lieshout textiel Agenturen BV

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie czterech krzyżujących się linii) – zgłoszenie nr 11 952 678

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2017 r. w sprawie R 2129/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów poniesionych w związku z postępowaniem w sprawie skargi przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie obowiązku skontrolowania przez Izbę Odwoławczą zgodności z prawem decyzji Wydziału Sprzeciwów;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2017 r. – Boshab i in./Rada

(Sprawa T-582/17)

(2017/C 374/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Évariste Boshab (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) i 7 innych skarżących (przedstawiciele: P. Chansay-Wilmotte, A. Kalambay Ndaya i P. Okito Omole, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności spornych środków ograniczających, a mianowicie:
  - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/904 z dnia 29 maja 2017 r. wykonującego art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom, które zdaniem Rady naruszały embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga;
  - decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/905 z dnia 29 maja 2017 r. wykonującej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą zasadniczo jedyny zarzut, dotyczący okoliczności, że zaskarżone akty są w ich przekonaniu niejasno uzasadnione oraz wyraźnie dotknięte oczywistymi błędami w ocenie. Zdaniem skarżących środki ograniczające przyjęte wobec nich przez Radę są pozbawione zarówno podstawy faktycznej, jak i prawnej. Ponadto uważają oni, że Rada dopuściła się wielu nieprawidłowości, z których każda może uzasadniać stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2017 r. – Primart/EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Sprawa T-584/17)

(2017/C 374/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (Wołomin, Polska) (przedstawiciel: J. Skołuda, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bolton Cile España, SA (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowno-graficzny unijny znak towarowy w kolorach czerwonym, białym i ciemnoniebieskim zawierający elementy słowne „Primart Marek Łukasiewicz” – zgłoszenie nr 13 682 299

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 czerwca 2017 r. w sprawie R 1933/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2017 r. – Serra Noguera i in./SRB

(Sprawa T-592/17)

(2017/C 374/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Juan Carlos Serra Noguera (Sant Jordi de Ses Salines, Hiszpania) i 56 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat R. García-Bragado Acín)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Przyjęcie do wiadomości złożonej skargi i uznanie SKARGI O STWIERDZENIE NIEWAŻNOŚCI decyzji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. za wniesioną oraz anulowanie wyceny, na której decyzja ta jest oparta;
- Zważywszy na praktyczną niemożliwość cofnięcia wykonania wspomnianej decyzji, stwierdzenie obowiązku SRB naprawienia szkód wyrządzonych skarżącym w wysokości kwoty ich inwestycji lub kwoty, która zostanie określona w ramach wykonania wyroku.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2017 r. – Rubik’s Brand/EUIPO – Simba Toys (Kształt sześcianu)

(Sprawa T-601/17)

(2017/C 374/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rubik’s Brand Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Szamosi i M. Borbás)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt sześcianu) – unijny znak towarowy nr 162 784

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie R 452/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Simba Toys GmbH & Co. KG kosztami postępowania odwoławczego i kosztami postępowania przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt ii) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009;

- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2017 r. – CX/Komisja

(Sprawa T-605/17)

(2017/C 374/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CX (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- w konsekwencji:
  - stwierdzenie nieważności „noty debetowej”, uznanej przez Komisję za decyzję niekorzystną („druga zaskarżona decyzja”), z dnia 22 grudnia 2016 r. (załącznik A.1), o sygn. Ares (2016) 7145655, ponieważ nakłada na skarżącego karę w postaci odzyskania „wynagrodzenia wypłaconego w 2015 i 2016 r.”;
  - stwierdzenie nieważności „wstępnego listu informacyjnego” („pierwsza zaskarżona decyzja”) z dnia 28 października 2016 r. (załącznik A.2), o sygn. Ares (2016) 6178919, który miał stanowić jej podstawę prawną;
  - o ile zajdzie potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 maja 2017 r. (załącznik A.5), o sygn. Ares (2017) 2620957, doręczonej tego samego dnia (załącznik A.6), którą organ powołujący oddalił zażalenie o sygn. R/59/17 (załącznik A.4) złożone przez skarżącego w dniu 27 stycznia 2017 r. na zaskarżone decyzje;
  - obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, zgodnie z art. 134 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowości proceduralnej oraz faktu, że organ powołujący wydał zaskarżone decyzje w oparciu o błędną podstawę prawną uzasadniającą stwierdzenie ich nieważności.
  2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego braku zastosowania w niniejszej sprawie art. 85 regulaminu pracowniczego, na którym opiera się organ powołujący. Zdaniem skarżącej odzyskanie nienależnej płatności jest uzależnione od spełnienia dwóch kumulatywnych przesłanek, z których pierwsza polega na nieprawidłowym charakterze płatności, którą administracja chce odzyskać, a druga na posiadaniu świadomości tej nieprawidłowości przez pracownika lub na ustaleniu, że omawiana nieprawidłowość była na tyle oczywista, że pracownik nie mógł nie mieć jej świadomości, co oczywiście nie miało miejsca w niniejszej sprawie.
  3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia norm formalnych i proceduralnych w związku z wydaniem decyzji, która nie ma podstawy prawnej w zakresie, w jakim podnoszono a posteriori, że akt ją uzasadniający nie stanowi lub już nie stanowi aktu niekorzystnego.
-

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – All Star/EUIPO – Carrefour Hypermarchés (Kształt podeszwy buta)

(Sprawa T-611/17)

(2017/C 374/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: All Star CV (Beaverton, Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Carrefour Hypermarchés (Evry, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt podeszwy buta) – unijny znak towarowy nr 7 497 373

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 czerwca 2017 r. w sprawie R 952/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 62, 63 i 64 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 76 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 i 78 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 63 i 75 rozporządzenia nr 207/2009 i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 77 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – Bonnafous/EACEA

(Sprawa T-614/17)

(2017/C 374/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Laurence Bonnafous (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Blot)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 listopada 2016 r. w sprawie zwolnienia strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji OUZU z dnia 2 czerwca 2017 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 3 lutego 2017 r.;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej kwoty 150 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 84 EWWiS, nieprawidłowości proceduralnych popełnionych przez pozwaną Agencję, naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności jak również naruszenia prawa do obrony strony skarżącej, a w szczególności jej prawa do bycia wysłuchanym.
2. Zarzut drugi dotyczący braku normalnych warunków okresu próbnego i naruszenia zasady dobrej administracji oraz obowiązku staranności.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku jasno określonych celów, naruszenia art. 80 EWWiS oraz nieprzestrzegania zasady zgodności między grupą funkcyjną IV a zadaniami przydzielonymi stronie skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że sprawozdanie z okresu próbnego opierało się na rażąco błędnym uzasadnieniu.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady dobrej administracji, jak również nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2017 r. – Taminco and Arysta LifeScience Great Britain/EFSA

(Sprawa T-621/17)

(2017/C 374/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Taminco BVBA (Gent, Belgia), Arysta LifeScience Great Britain Ltd (Edynburg, Zjednoczone Królestwo)
(przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i M. Grunchard)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 18 lipca 2017 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 20 lipca 2017 r., w sprawie oceny wniosków o zachowanie poufności podniesionych w związku z wnioskiem o odnowienie procedury zatwierdzenia tiuramu jako substancji czynnej;
- obciążanie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca powołuje się na brak podstawy prawnej publikacji.
  - Skarżąca twierdzi, że publikacja odbyłaby się *ultra vires*, ponieważ brak jest podstawy prawnej, na której strona pozwana mogłaby oprzeć się w celu uzasadnienia publikacji, czy to na podstawie rozporządzenia nr 1107/2009, czy rozporządzenia nr 178/2002 czy też rozporządzenia wykonawczego Komisji nr 844/2012.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że pozwana działała *ultra vires*, proponując zmianę klasyfikację tiuramu, jako że Europejska Agencja Chemikaliów jest jedynym organem odpowiedzialnym na mocy prawa w zakresie klasyfikacji i zmiany klasyfikacji substancji, zgodnie z rozporządzeniem nr 1272/2008, oraz że strona pozwana nie posiada w tym zakresie kompetencji.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła jej podstawowe prawo do obrony nie zapewniając jej możliwości pełnego, właściwego i skutecznego przedstawienia uwag na temat zaproponowanej zmiany klasyfikacji jej substancji.
4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła art. 63 rozporządzenia nr 1107/2009 decydując o publikacji informacji, których zachowania poufności domagała się strona skarżąca, co mogło zagrozić jej interesom handlowym.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2017 r. – Vallina Fonseca/SRB

(Sprawa T-625/17)

(2017/C 374/70)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: José Antonio Vallina Fonseca (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.; oraz
- Obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2017 r. – Aeris Invest/Komisja i SRB**(Sprawa T-628/17)**

(2017/C 374/71)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Aeris Invest Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.
- W danym wypadku stwierdzenie, że art. 15, 18, 20, 21, 22 lub 24 rozporządzenia 806/2014 nie znajdują zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE; oraz
- Obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2017 r. – Top Cable/Komisja i SRB**(Sprawa T-630/17)**

(2017/C 374/72)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Top Cable SA (Rubí, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A.;
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.

- W danym wypadku stwierdzenie, że art. 15, 18, 20, 21, 22 lub 24 rozporządzenia 806/2014 nie znajdują zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE; oraz
- Obciążenie Komisji Europejskiej i Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2017 r. – DNV GL/EUIPO (Sustainable)

(Sprawa T-644/17)

(2017/C 374/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DNV GL AS (Høvik, Norwegia) (przedstawiciel: adwokat J. Albers)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Sustainable” – zgłoszenie nr 15 372 832

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2017 r. w sprawie R 2/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- dokonanie rejestracji zgłoszonego unijnego znaku towarowego nr 15 372 832 „Sustainable” dla wszystkich wskazanych towarów i usług;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. –Jinan Meide Casting/Komisja

(Sprawa T-650/17)

(2017/C 374/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Chiny) (przedstawiciele: R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2017/1146 z dnia 28 czerwca 2017 r. w sprawie ponownego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wytwarzanych przez spółkę Jinan Meide Castings Co. Ltd. oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾ poprzez oparcie się na:
  - i) niskiej wielkości sprzedaży poza zwykłym obrotem handlowym ii) niewiarygodnych danych dotyczących kosztów w celu arbitralnego wykluczenia sprzedaży.

Skarżąca twierdzi, że ustalenie przez Komisję wartości normalnej narusza art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego z dwóch powodów.

- Po pierwsze, jak twierdzi skarżąca, ustalenie wartości normalnej uległo zniekształceniu poprzez włączenie sprzedaży numerów kontroli produktów (zwanymi dalej „NKP”), które były sprzedawane w bardzo nieznacznej ilości przez producenta z państwa analogicznego. Skarżąca twierdzi, że wykazała, iż ceny tej niewielkiej sprzedaży nie były wiarygodne czego skutkiem było nieuzasadnione ustalenie wartości normalnej. Ponadto skarżąca twierdzi, że niewielka sprzedaż nie odzwierciedla zwyczajnego zachowania nabywców i rezultatu zwykłego kształtowania się ceny a więc nie nastąpiła w zwykłym obrocie handlowym, co nie pozwala na dokonanie odpowiedniego porównania. Według skarżącej Komisja podkreśliła, że przeprowadziła test w celu ustalenia czy sprzedaż nastąpiła w ramach zwykłego obrotu handlowego, lecz nie zajęła się powyższymi kwestiami.
  - Po drugie, jak twierdzi skarżąca, Komisja nie uzyskała wiarygodnych danych odnoszących się do sprzedaży NKP od producenta z państwa analogicznego. Skarżąca twierdzi, że Komisja opracowała więc metodologię obliczania tych danych dotyczących szczególnych kosztów NKP lecz w rzeczywistości metodologia ta stanowiła jedynie domniemanie, iż wszystkie transakcje wycenione na poniżej 92,14 % średniej ceny NKP były nieopłacalne a nie kontrolę poszczególnych NKP. Skarżąca podnosi, że takie ogólne założenie jest całkowicie nieuzasadnione i prowadzi do arbitralnego wykluczenia transakcji sprzedaży oraz nieuzasadnionego wzrostu wartości normalnej. Skarżąca dochodzi do wniosku, że posłużenie się taką metodologią i niewiarygodnymi danymi prowadzące do arbitralnego wykluczenia niższych cen sprzedaży z ustalania wartości normalnej z uszczerbkiem dla niej, stanowi naruszenie art. 2 ust. 7 pkt a).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 2 ust. 4 Porozumienia antydumpingowego WTO oraz zasady dobrej administracji poprzez odrzucenie dostosowań poziomu handlu, warunków kredytu, wydatków związanych z opakowaniami i różnic w zakresie surowców i wydajności oraz nałożenie na skarżącą nadmiernego ciężaru dowodu.

- Według skarżącej, cała jej sprzedaż kierowana była do użytkowników końcowych zaś producent z państwa analogicznego prowadził sprzedaż na rzecz użytkowników końcowych i przedsiębiorców. Skarżąca podnosi, że przedstawiła liczne dowody wskazujące, że istniała znaczna różnica w cenach a mimo tego Komisja odrzuciła dostosowanie dotyczące poziomu handlu, o które wnioskowano.
- Skarżąca twierdzi, że Komisja ponadto odmówiła kontroli dostosowania wydatków związanych z opakowaniami, mimo że skarżąca przedstawiła dowody, iż wartość dostosowania była błędna w wyniku zastosowania błędnego klucza alokacji. Według skarżącej, Komisja naruszyła więc swe obowiązki alokując całkowite koszty związane z opakowaniami do całkowitego obrotu zamiast do obrotu produktami produkowanymi przez samego producenta z analogicznego państwa.
- Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja odmówiła również dostosowania kosztów kredytu do większości sprzedaży producenta z analogicznego państwa. Skarżąca uważa, że wykazała, iż dowody zawarte w aktach przeczyły stanowisku Komisji, które początkowo doprowadziły tę instytucję do niedokonania takiego dostosowania, lecz zamiast wyciągnąć prawidłowe wnioski co do potrzeby dostosowania warunków kredytu, Komisja dokonała dostosowania dla jednego szczególnego klienta, naruszając swe obowiązki.

- Wreszcie, skarżąca twierdzi, że Komisja uznała, iż istniały różnice w zakresie wykorzystywanych surowców i wydajności między producentem z analogicznego państwa i skarżącą, lecz odmówiła dokonania dostosowania w odniesieniu do tych . W tym względzie skarżąca twierdzi, że Komisja zignorowała między innymi twierdzenia samego producenta z analogicznego państwa, które dowodziły istnienia tych różnic oraz ich wpływu na porównywalność cen.
  - Według skarżącej, Komisja nałożyła ponadto nadmierny ciężar dowodu na Jinan z naruszeniem obowiązków przewidzianych w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, art. 2.4 porozumienia antydumpingowego i zasady dobrej administracji w odniesieniu do każdego ze wspomnianych wyżej dostosowań, o które wystąpiono.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 2 ust. 7 lit. a), art. 2 ust. 10, art. 2 ust. 10 lit. a) i art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego z powodu ustalenia marginesu dumpingu w odniesieniu do niezblizonych typów produktu.
- Skarżąca wskazuje, że ustalając wartość normalną dla niezblizonych typów produktu na podstawie średniej wartości normalnej dostosowanej o wartość różnic produktu, które ustalono na podstawie różnicy względem ceny eksportowej stosowanej przez skarżącą, Komisja przyjęła nieuzasadnioną metodologię ustalania wartości normalnej naruszając art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Według skarżącej, opiera się ona na założeniu, że wartość rynkowa różnic w cechach fizycznych jest odzwierciedlona w cenach eksportowych, podczas gdy w rzeczywistości ceny eksportowe zbliżonych typów produktu wykorzystywanych jako zastępczy, według ustaleń Komisji przynajmniej częściowo odzwierciedla dumping. Według skarżącej metodologia opiera się na założeniu, że ceny eksportowe omawianych niezblizonych typów produktu są ustalane na poziomie marginesu dumpingu, który jest dokładnie taki sam jak margines zaobserwowany dla zbliżonych typów produktu. Skarżąca uważa to założenie za nieuzasadnione i niemożliwe do sprawdzenia.
  - Ponadto skarżąca podnosi, że wskutek przyjęcia metodologii, której wynikiem jest założenie istnienia dumpingu dla niezblizonych typów produktu na tym samym poziomie co dla zbliżonych typów produktu, uzyskany ostatecznie margines dumpingu nie odzwierciedla pełnego zakresu praktyk dumpingowych, w sprzeczności z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego poprzez oparcie się na niedokładnych danych dotyczących przywozu lub naruszenia art. 3, art. 9 ust. 4 i art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego poprzez nałożenie na skarżącą ceł bez stwierdzenia szkody lub związku przyczynowego.
- O ile Trybunał nie uważa, że zaskarżone rozporządzenie włącza poprzez odesłanie ustalenia dotyczące szkody i związku przyczynowego zawarte w rozporządzeniu którego nieważność stwierdzono⁽²⁾, skarżąca podnosi, że wobec stwierdzenia nieważności tego drugiego rozporządzenia w całości w stosunku do skarżącej, zaskarżone rozporządzenie nakłada cła antydumpingowe na przywóz skarżącej bez uwzględniania wymogów ustanowionych w odniesieniu do okoliczności innych niż dumping. Według skarżącej prowadzi to między innymi do naruszenia art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jako że ostateczne cło antydumpingowe zostało nałożone na źródło co do którego nie ustalono, iż powoduje szkodę. Skarżąca podnosi, że wobec braku stwierdzenia w rozporządzeniu w odniesieniu do skarżącej istnienia jakiegokolwiek szkody, Komisja naruszyła również art. 3 rozporządzenia podstawowego dotyczący ustalania szkody. Ponadto skarżąca dodaje, że brak jest uzasadnienia.
  - Ewentualnie, jak twierdzi skarżąca, Komisja naruszyła art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego opierając się na niedokładnych danych dotyczących przywozu. Według skarżącej w celu ustalenia szkody oparto się bowiem na danych dotyczących przywozu, które, na podstawie informacji dostępnych Komisji, w oczywisty sposób obejmowały przywóz produktów, których nie można uznać za przedmiotowy produkt. Skarżąca podnosi, że Komisja nie podjęła jednak kroków koniecznych w celu sprawdzenia dokładności danych przywozowych i poprawienia ich poprzez wyłączenie przywozu produktów, których nie można uznać za przedmiotowe produkty. Skarżąca wyciąga wniosek, że wskutek tego Komisja naruszyła art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego z 2009 r. albowiem wyrok powinna była wykonać Rada a nie Komisja.

- Według skarżącej procedura przewidziana w rozporządzeniu podstawowym z 2009 r., które według samej Komisji miało zastosowanie do nowego dochodzenia, wymaga nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego przez Radę, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego. Skarżąca twierdzi, że wobec niezastosowania tej procedury zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i art. 266 TFUE wymagającego podjęcia środków zapewniających wykonanie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości stwierdzającego nieważność aktu przez instytucję, która przyjęła ów akt.

(¹) Odniesienia do rozporządzenia podstawowego dotyczą przede wszystkim rozporządzenia podstawowego z 2009 r. (rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej Dz.U. 2009, L 343, s. 51) i dodatkowo do odpowiednich przepisów rozporządzenia podstawowego z 2016 r. (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

(²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierające cło tymczasowe nałożone na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykające postępowanie w odniesieniu do Indonezji (Dz.U. 2013, L 129, s.1).

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL